

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادُّهِمْ وَتَرَاحِيهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ مَثَلُ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهْرِ وَالْحَمَى.

TEVHİD İLE GELEN VAHDET

Aziz Kardeşlerim!

Okuduğum ayet-i kerimede Yüce Rabbimiz şöyle buyurmaktadır: “Allah’a ve Rasûlü’ne itaat edin, birbirinizle çekişmeyin; sonra içinize bir korku düşer de heybet ve kuvvetiniz elden gider. Sabırlı olun! Çünkü Allah sabredenlerle beraberdir.”¹

Okuduğum hadis-i şerifte ise Peygamber Efendimiz (s.a.s) şöyle buyurmaktadır: “Müminler, birbirlerini sevmeye, birbirlerine merhamet ve şefkat göstermeye, tıpkı bir organı rahatsızlandığında diğer organları da uykusuzluk ve yüksek ateşle bu acıyı paylaşan bir bedene benzer.”²

Aziz Kardeşlerim!

Mekke’de Peygamberimiz (s.a.s)’in tebliğ ve irşadıyla başlayan İslam, başlangıçta sayıları onlarla, yüzlerle ifade edilen müminlerden oluşmaktaydı. Efendimiz (s.a.s), Mekke’de müşriklerin zulüm ve baskıları sebebiyle Medine’ye hicret etti. Medine’de çok kısa bir sürede müminlerin sayısı yüzbinlere ulaştı. Böylelikle Rahmet peygamberi puta tapan şirk toplumundan bir olan Allah’a iman eden bir vahdet toplumu inşa etti. Allah Resulü, bir lider, bir aile reisi, bir komşu, bir dost olarak Medine’nin bütün müminlerini, bütün sokaklarını vahyin manevi havasıyla müzeyyen kıldı. Öyle ki artık Medine Mescidi, uhuvvet, diğerkâmlık, ilim ve irfan membaı olmuştu. Gönüller, muhabbet ve samimiyetle yoğrulmuştu. Kutlu Nebi, Yesrib’ten yepyeni bir medeniyet inşa etmişti.

Tarihe ve insanlığa yön veren bu medeniyetin nüvesi doğruluk, dürüstlük, yardımlaşma, dayanışma, paylaşma gibi bugün büyük ölçüde yoksunluğunu çektiğimiz değerlerdi. İlk dönem müminlerini güçlü kılan da işte bu erdemlerdi. Onların bu özverisi, fedakârlığı, Yüce Rabbimizin övgüsüne mazhar oldu. Rabbimiz, onları imanı gönüllerine yerleştirmiş kişiler olarak tanımladı.³ Onların bu meziyet ve erdem yüklü örneğiyle çok kısa sürede Bağdat, Şam, Kahire, Endülüs, Buhara, İstanbul medeniyetler Medinesi oldu.

Kardeşlerim!

Asırlardır dillerimiz Ebu’ d-Derdâ ile Selmân-i Fârisî, Ebû Zer ile Bilâl-i Habeşî arasındaki destansı kardeşliği iftiharla telaffuz etmektedir. Kerim Kitabımızda ve Efendimizin hadislerinde Ensar-Muhacir kardeşliğinden

övgüyle söz edilmektedir. Ancak, bu örnek ve övgüler sadece dillerde bir hatıra, gelişi güzel okunan bir siret, ruhunu kaybetmiş bir adet ve gelenek olarak kalmamalıdır. Saadet asrını, ashabı övgüye layık kılan ahlakî ve insanî değerler, bugünün Müslüman toplumlarının da vazgeçilmezi olmalıdır.

Bugün gönül coğrafyamız, içler acısı bir durumdadır. Bu durum, sınır tanımadan iman kardeşliğimizi ve onun bize yüklemiş olduğu sorumlulukları, duygularımızın yoğunluk kazandığı mübarek Ramazan ayında bir kez daha tefekkür etmemizi gerektirmektedir. Üzülerek belirtmek gerekir ki milyonlarca kardeşimiz, bu kutlu ayın manevi atmosferini gereği gibi teneffüs edememektedir. İslam dünyasının önemli bir kısmı ne yazık ki, cehalet, fitne fesat ve tefrika girdabına kapılmış durumdadır. Cehalet üzerine inşa edilen taassup ve bağınazlıklar kutsanmakta, heva ve hevesler ön plana çıkarılmaktadır. Bu durum Müslümanları dünya sahnesinde söz sahibi yapan ümmet bilincinden uzaklaştırmaktadır. Müslümanlar olarak huzur ve mutluluğumuzun önündeki en büyük engel, kardeşliğimizin önüne konulan engellerdir. Gönülleri bir kardeşler olması gerekenler, bugün gönüllerle birlikte istikbale dair ümitleri de yıkmaktadır.

Kardeşlerim!

Tüm bu olumsuzluklara rağmen asr-ı saadetin insanı yücelten, asırları aşan nadide örneklerini yeniden insanlığa takdim etmek asla imkansız değildir. Bizler, Peygamberimiz (s.a.s)’in gösterdiği ümmet şuurunu yeniden diriltebiliriz. Bizler, tarihe yön veren o muazzam medeniyeti yeniden kurabiliriz. Bunun için öncelikle İslam’ı, Kur’an’ı ve İslam Peygamberini hakkıyla anlamalı, örnek almalı ve temsil etmeliyiz. Bilgi, iman, ibadet ve ahlak dengesini iyi kuralmalıyız. Yeryüzünde iyiliği, erdemi, adaleti egemen kılmak için gayret göstermeliyiz. Muhammedü’l-Emin’in gönülleri fetheden emin vasfı ile donanarak yeryüzünü selam ve eman yurdu kılmak için çaba sarf etmeliyiz. Heva ve hevesi değil, İslam’ın değişmeyen hak ve hakikat ölçülerini esas almalıyız. Tefrika, ayrılık ve gayrılık için değil, imandan gelen birlik ve dirlik için çalışmalıyız. Mezhep, meşrep, ırk, bölge ve coğrafya farklarını değil, sadece ve sadece Efendimiz (s.a.s)’in Ensar ve Muhacir arasında tesis ettiği “ben” i “biz” “biz” i “bir” yapan İslam kardeşliğini ön plana çıkarmalıyız.

Aziz Kardeşlerim!

İdrak ettiğimiz Ramazan-ı şerif, aynı zamanda bizlere ümmet olma bilincimizi yeniden hatırlatır. Geliniz hep birlikte şu mübarek Ramazan gününde, şu mübarek Cuma vaktinde Rabbimize şöyle yalvaralım.

Ey Rabbimiz! “Müminler ancak kardeşlerdir” ilahi fermanınca bizleri zihinleri bir, yürekleri bir, gayeleri bir, sevgileri ve hüznüleri bir kardeşler eyle!

Rabbimiz! Birbirimize karşı rahmet, merhamet, şefkat ve muhabbetle muamele etmeyi nasip eyle!

Allahım! Bizleri, bütün insanlığın özlemi olan barış ve huzur ortamını tesis edenlerden eyle!

¹ Enfâl, 8/46.

² Müslim, Birr ve Sıla, 66.

³ Haşr, 59/9.